

Народна Справа

УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИЙ ЧАСОПІС

Ч. 18 (83)

Львів, неділя 4 травня 1930.

Рік III.

АДРЕСА: „Народна Справа”, Львів, вул. Боймів 4. — Чекові квитки: 408.687 і 154.130 — Телефон 57—90

ОСТАННІ НОВИНИ.

ДО ДНЯ 15-ГО ТРАВНЯ Ц. Р.

У Львові арештували кілька осіб з української молодіжі. Польські газети пишуть, що поліція знайшла при ревізії в арештованих кілька бомб, гранат і ріжкий вибуховий матеріал, та що ніби ті арештовані приготували якісь замахи на день „3. мая“.

Московська Управа Ставропіллю у Львові викинула в саму Велику П'ятницю (18. квітня) українське товариство „Пласт“ з дому Ставропіллю. Зробили це кацапи/при асисті поліції, не чекаючи на судову румацію, яка була назначена щойно на 26. квітня.

В Луцьку знищили невідомі злочинці вночі з Великодня на Св. Понеділок Філію Т-ва „Сільський Господар“. Бюра закинули цеглами і камінням.

У Львові була розправа проти лікарки д-ра Мацьківної, яка в жовтні 1929 р. застрілила свого нареченого д-ра Телішевського. Суд призвав, що вона зробила це з розпути, не памятаючи, що чинить, бо наречений покинув її, і тому судувільний від вини і карі.

В Щирці к. Львова арештували директора Задаткової Каси Володимира Могильницького, підозрілого в якихось надумиттях і спроповідненнях на суму 150 тисяч золотих.

В Стриганьці пов. Бережани забив Іван Собко Стефана Музичку — в сварці за межу.

В Озірній пов. Зборів згорів млин Вольфа Фішера. Кажуть, що хтось підпалив.

В Переяславську згоріло вночі з п'ятниці на суботу (з 25 на 26 квітня) 49 домів. 48 родин — головно жіздів — остало без даху над головою.

В Варшаві підложив хтось велику бомбу (20 кг. ваги, 70 см. довгу) в будинку більшовицького посольства і злучив її в коміні з електричним проводом, так, що кождої хвилі могла вибухнути й накоїти великої шкоди. Бомбу випадково вислідив сторож і її заінсінувала поліція. Підозрівають, що це зробили російські емігри, або такі більшовицька опозиція.

всі передплатники, які залигають з передплатою, мають вирівнати довг і вплатити передплату на далі. Рівночасно пригадуємо, що більшим і впертим довжникам вже з днем 1-го травня здержуємо висилку газети і робимо заходи стягнути довг судовою дорогою. Хто з довжників одержить ще це число, то повинен сейчас вислати довг, так, щоби газета безпереривно йшла далі.

Найдалі до дня 15. травня !!

НЕЧУВАНЕ СВЯТОТАЦТВО

В містечку Поморянах, пов. Зборів було на місцевому цвинтарі кілька могил поляглих у визвольній війні українських стрільців. Ті стрілецькі могили упорядковано і поставлено на них хрести з написами. Що року в часі Великодніх Свят відбувалася на цих могилах урочиста панахида привеликій участі українського населення. І цого року пішла на ті могили процесія українських громадян. Та на превелике здивування і обурення усіх присутніх, процесія застала ті мо-

гили свіжо розріті; хрести на могилах були поломані, а кости поляглих героїв порозкидані довкола. На цей вид ганебної роботи якихсь невідомих озвіріліх осібняків, на очах усіх свідків цього страшного явища стали сльози. Із усіх груп поплила могутня пісня протесту проти нелюдського нарушення народних святощів. Ця подія викликала в цілій околиці величезне обурення. Чи ведеться яке слідство, не знати.

—о—

Згоріла церква враз з 110 вірними і священиком.

Сумні Великодні Свята мало сего року румунське містечко Кошешті. В тому містечку згоріла в Велику П'ятницю старенька дерев'яна церковця, у якій саме тоді відправлялося Богослужіння при великому натові вірних. Богонь повстав від свічки на вівтарі, від якої занялися штучні квіти на вівтарі а далі й вівтар і горішні дерев'яні вязання церкви. Усі присутні кинулися в безмежному переляку втікати із горючої церкви, а тому що в церкві були одні одинокі вузенькі двері, настала страшна суматоха. Товпа божевільних від жаху людей потратувала кілька десантів осіб. Не помогла геройська постата священика, який із проповідністю старався успокоїти пер-

ляканіх вірних.

Тимчасом ціла деревляна церковця стала в морі огню.

Протягом несповна години остали з неї тільки згарища, під якими згинув священик і коло 110 вірних. Тіла тих нещасних, страшно попарені та обезображені видобуто і поховано в 40 могилах, складаючи до кожної могили членів поодиноких родин. У цілому містечку запанувала загальна жалоба і сум, бо нема майже жадної родини, якби в тому нещастстві когось не втратила. На місце нещастя зібрали вищі урядові особи, м. і. міністер внутрішніх справ. В похоронах нещасних жертв це пожежі взяли участь непроглядні маси народу.

Гураган в Хорватії

В понеділок 14. квітня шаліла тім, що одного господаря, який коло Загребу в Хорватії через 10 мінут страшна буря з гураганом. Буря накоїла величезної шкоди. Яка була сила вітру, пізнати по просторі 30 метрів,

ПРЕДПЛАТА:
Місячно 1 зол.
Чвертьрічно 3 зол.
Піврічно 6 зол.
Річно 12 зол.

ЗА ГРАНИЦЕЮ.
Річно — 2 долари.
Гроші з краю посыпали перевезками, або чеками „Народної Справи“ — в заграниці порученими листами.
За зворот рукописів Редакція не ручить. На відповідь треба долучити значок 30 сотиків.
ОГОЛОШЕННЯ:
1 стр. 700 зол., пів стр. 400,
чверть стр. 200 зол. Гроші треба посылати наперед.

Лікарня дзвонів
Братів Фельчинських
в Калуші, вул. Сівецька 16.
і в ПЕРЕМИШЛІ, Красінського 63.
Удержує на складі понад 200 готових
дзвонів.
563 Жалайте оферти та шинків.

Згоріло живцем 336 вязнів

В американському місті Колумбус вибухла оноді в місцевій тюрмі, де відсиджувало кару 4 тисяч вязнів, величезна пожежа. Огонь скоро обхопив цілий будинок, в якому розносилася нелюдські крики позамиканих вязнів. Ключники не в силі були отворити усі келії через те згоріло живцем 336 вязнів а вдвіс стільки попарилося.

При ратуванню нещасних вязнів із огню, відзначилося богаті вязнів а особливо молоденька дочка директора тюрми. Вона то, коли вже більша частина дозорців втікала з горючого будинку, заалармовала огневу сторожу і військо на рятунок і сама врятувала богоїзнь. Військо повіловлювало богато вязнів, котрі користуючись загальною суматохою намагалися втікати на волю.

Хочете мати певність

що Ваш гірко запрацьовані гріш не пропаде, а приносить добре відсотки? Якщо так, то складайте свої ощадності в Кооперативному Банку „Дністер“ у Львові, вул. Руська ч. 20,

—о—

ЩО В СВІТІ ЧУВАТИ?

Вісти з України за Збручем

В Великодні Суботу вночі закінчився у Харкові процес проти 45 українських діячів таким приговором: Чотирох підсудних а то — письменника і вченого Сергія Єфименка, ученого Андрія Ніковського і студента Миколу Павлушкива засудили на десять літ тюрми, п'ятьох засудили на 8 літ тюрми, двох на 6 літ, дванадцятьох на 5 літ тюрми. Решту підсудних позасуджували на 3 роки тюрми), в тім числі 8 підсудних випущено на волю, бо їм завіщено кару на кілька літ, а 7 підсудних засудили на виселення з України. **Нікого не звільнено від вини і кари.**

В присуді читається, що той приговор є тому дуже легкий(!) і нікого цим разом не засуджується на кару смерті, бо всі підсудні на розправі призналися до своїх вчинків і покаялися. Тим способом московська влада на Україні хотіла показати, що вона не є жорстока. Але не один з них тюремних приговорів є властиво смертним присудом, бо ані 53-літній Єфремов ані більшість старші засуджені на довголітню тюрму, не вийдуть з неї живі, так само не переживе тюрми старенька 60-літня письменниця Старицька - Черняхівська, яку засуджено на 5 літ вязниці. — Про цей процес і присуд напишемо окрему статтю, тому тут більше про це нічого не пишемо.

Останні вісти з України не вказують на те, щоби та колективізація, яку Сталін ніби то відкликав припинилася, і щоби народ успокоївся. Є численні вісти, що **карні московські експедиції** ще наїздять на села і з ними приходить нераз до сутинки. Є випадки, що селяни вбивають комуністичних агентів і своїх сільських прислужників, які служать москалям, і підпалиють комуни (спіль-

ні більшовицькі господарства). Дуже часто відважно виступають жінки. В одному білоруському селі (в Любовицях) рушили жінки гурмою проти червоних вояків з колами і іншою жіночою зброєю і прогнали їх з села.

Нема певних вістей, як святкували наші братя за Збручем Великодні свята. Може бодай позволили людям помолитися в тих церквах, які ще остали, бо був приказ Сталіна з Москви, аби людям не перешкоджати в молитві. Лише знаємо, що жиди святкували на Україні свої свята дуже урочисто. Всі божніці були переповнені, молилися навіть жидівські комуністи — не так, як наші! — і ніхто ім не перешкоджував.

— о — В Росії

далше триває незгода між самими комуністичними провідниками, так, як ми це вже писали. Є чутка, що Сталін хоче закликати прогнаного Троцького назад до Москви і навіть хоче зробити його міністром (комісаром) освіти, бо при його помочі надіється дати собі раду з своїми противниками.

В Москві **застрілився московський поет** Маяковський. Одні кажуть, що через нещасливу любов, а другі говорять, що він попав у неласку більшовицького уряду, бо він довго вислуговувався урядови і писав вірші в честь більшовиків та потім і йому той лад не подобався і його мали навіть арештувати.

В Лондоні

організуються російські офіцери, щоби утворити колись армію і піти на більшовиків. Всі емігранти дуже обурені на більшовиків, що вони вкрали ім і замордували гене-

рала Кутепова. Емігранти вже й собі умовляються, щоби в той спосіб губити комуністичних діячів за межами України і тому більшовицький посол в Парижі зажадав від французів поліційної варти.

В справі Кутепова заговорили деякі посли в французькім парламенті. Вони домагаються, аби французька поліція і міністер перевели слідство в цій справі, і якби стверджено, що більшовицький посол в Парижі (Довгалевський) помагав пірвати того російського генерала, то щоби Франція зірвала всі дипломатичні зносини з більшовиками.

В Англії

застрайкувало 60 тисяч робітників у фабриках бавовни, бо фабриканти не хотять дати робітникам підвишки тому, що нема вже попиту на бавовняні вироби.

Великий клопіт має Англія

З Індіями.

Індуси продовжують боротьбу за свободу, і та боротьба стає з дня на день більше завзята й кровава. По великих містах Індії, як в Бомбай і Калькуті, часто приходить до битви між індусами й англійською поліцією та військом. Падуть трупні і ранені. Індуси ухвалили не купувати англійського сукна а індусів інших англійських виробів, а склени з англійськими товарами підпадають. Через цей бойкот Англія дуже терпить, бо треба знати, що майже половина всіх англійських виробів продавалася в Індіях за добре гроши, а тепер розумні індуси не хотять купувати, але ходять у своїх світах зі свого простого сукна, яке роблять індуські ткачі.

В Палестині

щось знову зачинається. Араби ухвалили бойкотувати жидівських

купців, не купують у них нічого а крім того ухвалили, що жаден араб не сміє продати жидові ні грядки землі. Жиди в страху, бо араби досі були головними покупцями, а жиди з жидові не виживуть, бо їх там дуже мало. Ворожнеча між ними росте і можна сподіватися, що приайде до нової бійки.

В Румунії

прийшло недавно до заворушень в Букарешті. Румунські інваліди рушили походом домагатися підвищення рент, проти них виставили поліцію, почалася стрілянина і один інвалід впав трупом. Також студенти билися з поліцією.

Німецький парламент

ухвалив підвищити мито на деякі продукти, що йдуть з Польщі до Німеччини. Польща тим обурена виславла ноту до Берліна і до Союзу народів. Тому дивуються тим більше, що Німеччина недавно уложила з Польщею якийсь торговельний договір, але — правда, він ще не затверджений.

В Парижі

говорив на одних зборах політиків французький письменник Лев Доде і сказав, що як німці будуть безпечні з заходу — від Франції — то схочуть певно поправити польсько-німецькі граници і певно найдалі за 5 літ цого доконають. Видно, що французи дуже бояться німців. А німці сидять тихо і тільки празнюють. І збільшують свою збройну силу.

Недавно ухвалили будувати другий великий воєнний корабель - панцирник «Б», а 30 міліонів марок призначили на поправлення своїх укріплень над польською границею.

Зближається день 1. травня (мая) і комуністи в цілім світі приготовляються до демонстраційних походів на той день. Та всі уряди стають перешкодити їм і арештують вже богато комуністичних діячів. У Львові запечатали поліція се-

Читання з історії України (ч. 64)

...Ой, хто тоє знає,
Що Хмельницький думає-гадає...

Ми писали, як то по битві під Корсунем Хмельницький віддав польських полководців у татарську неволю і рушив з військом під Білу Церков, де став на відпочинок. По цілій Україні піднявся народ до розправи з панами і жидами, зі всіх усюдів надходили тисячі селян, міщан і дрібної шляхти, приставали до козаків і наглили Хмельницького до дальшої війни з цілою Польщею.

Та Хмельницький не думав так скоро рушати далі, а на це зложилося всякі причини, про які будемо власне розказувати.

Коли Хмельницький опинився з військом під Білою Церквою, розійшлася нагла вістка, що польський Владислав помер. Цею смертю короля Хмельницький тішився, бо вона розвязувала йому руки. Перед тим Хмельницький не мав такого розгону до Польщі, бо все думав і говорив, що король не є таким ворогом України і козацтва, як польська шляхта. Він і говорив, що з королем не воює, тільки зі шляхтою, з тими польськими старостами

Хмельницький веде козаків і татар на польське військо (в р. 1648). По переду бачимо гетьмана зі старшиною і з козацькою музикою, що прекрасно вигравала на бандурах і інших тодішніх інструментах а голою розходився по широких степах України.

і воеводами, що понасідали Україну вибрали такого короля (бо в Польщі тоді вибрали короля), який бувби прихильний до України і мав би силу над польською шляхтою.

Чи це Хмельницькому вдалося, побачимо далі. Та вже з гори скажемо, що крівава війна з Польщею небаром закипіла на ново і козацтво під проводом Хмельницького вславило себе ще неодною побідою.

Довідавшись про смерть короля, Богдан розіслав по Україні 60 козаків з універзалом (оповіщеннем) до всіх українців і в тім універзалі візвав усіх, хто здоров і вміє орудувати зброєю, прибувати до Білої Церкви. По тім універзалі увесь український народ просто поплив філею, пішки і на конях, до Білої Церкви.

Маючи при собі величезну силу Хмельницький загадав ще спробувати, може поляки згодяться на все без дальнього проливу крові. В половині червня (в місяць по битві під Корсунем) вислав до Варшави чотирох козацьких послів: Решняка, Мозиру, Богдарбута і Петрашенка і ніби не знаючи про смерть короля, передав через них лист до короля Владислава. В тім листі він же раз жалувався на польських старост і воеводів і просив короля, щоби уговкав шляхту і тим способом припинив війну. Як шляхта і жиди не покаються, то Хмельницький мусітиме дальнє воювати, бо до того силу його увесь український народ. Крім того Хмельницький наказав послам, описати в Варшаві, які кривди терпів і ще дене-де терпіть український народ, що в розпуці вхопив за зброю.

Рівночасно звернувся Хмельницький і до московського уряду, щоби собі з того боку забезпечити спокій. До тепер Москва не чіпала

кредитаріят «Сельробу». В Варшаві і у Львові арештували кільканайця комуністів.

Литовські газети

почали знову писати про Вильно. Пишуть, що литовці не забудуть Вильна і далі вважають це місто своєю столицею. Польські політики і редактори через те дуже обурені.

—о—

Політичні новини в Польщі

В Польщі тепер богато безробітних, в деяких містах доходить їх число до кількох тисяч. Це головно робітники тих фабрик, що перестали працювати, бо нема замовлень на товари. Зареестровані робітники побирають причинки (запомоги), а ці запомоги дуже малі таї не все виплачують їх точно, через те приходить нераз до сварки або й бйки. Недавно у Львові під магістратом зібралися товпа безробітних та почала виявляти криком своє невдоволення, поліція розігнала їх. У місті **Заверцю** на Шлеску прийшло до проливу крові. Безробітні зібралися 18-го квітня в великім числі, около 5000 осіб, під магістратом, де мали отримати святочний додаток. З тим додатком каса зволікала ще від неділі 13. квітня, бо не було грошей. А коли і в п'ятницю сказали, що все виплатять, тоді безробітні впали до магістрату й понищили канцелярії. Прийшла поліція й почала розганяти людей, а коли ті не хотіли розійтися й прибрали грізну поставу, поліція стріляла в воздух. Але яким чудом впали два трупи і богато ранених, ніхто не знає. Кажуть, що деякі безробітні стріляли з револьверів до поліції і самі в замішанню постріляли таки своїх товаришів.

Ще в двох виборчих округах уневажливий Найвищий Суд східні вибори з 1928 року за те, що там

були шахрайства. Це в окрузі 64 — Свенцяні і в 56 — Ковель на Волині. В наслідок того уневаження втратила «одинка» 8 (вісім) послів, в тім числі і один ніби то українець «одинкар» **Сегейда вже не є послом**. Крім того втратили посольство один польський посол-солярист (П. П. С.) і три білоруські послі: Ющенко, Карузо і Стемпович. В тих округах будуть також розписані нові вибори.

Чи ще зідуться послі і сенатори на сесію в травні, не знати. Є чутки, що якби зібралися, то теперішнemu урядові ухвалить знову недовірю, бо для того заключили вже союз деякі польські партії (соляристами з хлопськими).

Воєнні поголоски.

Вшехпольський політик Дмовський написав тепер у деяких польських газетах довгу статю про те, що ходять такі чутки, начеба Польща і ще якісь держави хотіли воювати з Росією (з більшовиками). Він пише, що така війна не принесла Польщі жадного хісна. Якби Росію розбили, то повсталі Україна тай заворушилися як українці під Польщею. Краще жити з більшовиками в згоді і нема їх чого боятися, бо вони на Польщу не думают нападати, маючи клопіт з Китаєм.

Деякі польські газети потакують Дмовському, але деякі пишуть, що так не є. Пишуть, що Україна скоріше чи пізніше мусить повстati і зробитися незалежною державою, чи буде війна чи ні, а тоді і всі українці в світі схочуть прилучитися до України. Отже ліпше будь прискорити самостійність України і задоволити домагання українців під Польщею і в інших державах, бо як довго на ході є поневолені такі народи, як українці, білорусини, грузини і інші, так довго не буде спокою і все буде грозити втіху війни. Деякі польські газети пишуть і так, що більшовики не є для Польщі небез-

печні, бо вони заслабі, і Польща не мішалась до війни, хочби більшовики почали воювати з якою іншою державою. Польща повинна більше стерегтися Німеччини, Східних Прус і Литви. Росія була для Польщі небезпекна, якби більшовики впали і якби знову запанував цар. Оттаке виписують польські газети. Котра з них пише мудро, а котра не дуже, то самі подумайте. Та для нас, українців, одно ясне: що справді спокою не буде, доки кождий народ, отже й

український, не заживе своїм вільним життям у своїй державі. Це вже осягнули майже всі народи, має це і польський народ, отже певно діде до цого і український, бо і він не від мачухи. А чи це прийде через якесь нову війну, чи мирним способом, залежить від воїл тих, що тепер над українським і іншими подібними народами тримають владу. В кожді разі і для них були більші, якби обійшлося без війни.

—о—

Цікавий присуд в громадській справі

Що сказав суд про розвязання ради і назначення Комісара

Вадовицьке Старство (Вадовіце коло Krakova) розвязало було громадську раду в польськім селі Хочні, де начальником громади був посол Путек. На місце начальника назначило старство комісара, але громадський уряд не схотів передати комісареві урядовання, ані печатки і далі урядував заступник начальника громади, бо посла Путека не було в селі. Так само урядував далі сільський поліціянт і збиральщик податку, хотя старство казало їм здати урядовання новим урядникам. Прокураторія подала всіх до суду за переступлення § 333 к. 3., то значить, що присвоїли собі неправно урядову владу і вживали печатки.

Але суд у Вадовицях не покарав їх і видав увільняючий присуд. Суд сказав так: 1) Печатку універсалу відмінило воєвідство, поминаючи повітовий Виділ, як надзвірну владу громадського уряду, отже ухвали воєвідства тут неважна. 2) Як розвязано громадську раду, то тим розвязанням припинено тільки уряд-

дання тіла, яке видає ухвали, але уряд громадський, що виконує владу, мав право урядувати далі (війт, заступник, асесори, поліціянти), бо щоби відібрати від них урядовання, треба ухвали Повітового Виділу. 3) Відбирання самоурядової влади від громадського уряду старством без уповаження повітового Виділу було безправне і тому тогож рішення староства громадського уряду не мусів виконати. 4) Декрет президента Польщі в справі печаток не міг змінити громадського закону, бо закон про повновлади виразно забороняє декретувати зміни самоврядних установ. 5) Так само неважна була пізніша ухвала Повітового Виділу, що він не вважає себе компетентним (управненим) в тій справі, бо повітовий Виділ не сміє зірвати своїх обов'язків, а зрештою проти тої ухвали внесено протест, якого ще не погоджено.

Цей вирок суду в справі громади Хочня є дуже важливий і на нього можна покликатися у всіх подібних справах, коли старство або воєвідство розвязує ради й назначає комісарів.

Як я вирівнав залеглу передплату.

Любий друже Сорокатий,
Хочу Тобі розказати,
Таки про себе самого,
Як позбувся я налогу.
Якось тут однієї днини
Сиджу собі у хатині,
Дим з файчини потягаю,
Та давнину споминаю.
І хочу щось прочитати,
Аж ту іде почтар в хату.
Лист з редакції приносить —
О залеглість мене просить.
Дуже я тим завстидався,
Цілий я румяний стався,
І зачинаю думати,
Де я маю гроши взяти...
Правда десять яєць маю,
Але на тютюн тrimaю.
Довший час я так думаю,
Але ратунку не маю, —
Аж упав помисл хороший:
Таж я тільки трачу гроши
На той тютюн, на дурницю,
А в додатку й дихавицю
Від него мушу дістати,
Як будуся затягати!
Беру файку, в піч кидаю,
Потім яйця я складаю
Не на тютюн, а продати
І залеглість вирівнати.
Трицять яєць наскладав я,
В кооперативу дав я
Трохи гроши тепер маю,
На залеглість посилаю,
І вже буду все старати,

Щоб залегlosti не мати.
Бо від коли я читаю,
Нашу «Народну Справу»,
Навчився вже не одного,
Шо до тепер не знати того.
Знаю, як дешо платиться,
Знаю як хто з ким свариться,
Знаю, яка політика,
І гospодарка вже не дика.
Знаю, завжди, що нового,
Новини з світа цілого,
Кождої неділі в мене
Земський цілий гльоб в гостині.
Так то мені виглядає,
Мовби я був в кождім краю.
Тому бувби гріх великий,
Залеглість не заплатити.
Жалувати пару гроши
За ту науку хорошу.
За тютюн вже забуваю,
Хоть ще трохи нудів маю,
Але то мусить минути,
Роз го треба ся позбутi.
Дві користi буду мати,
Як не буду го вживати:
Буду гроши й розум мати
І не буду хорувати!

Ф. М. Дуба.

Лікар-спец. Внутр. недуг
Др. Остап Прийма
Львів, Личаківська 32, тел. 61-50
Пересвітлювання Рентгеном

України, але тепер могла на це піти, бо польський король ще давніше умовився через брацлавського воєводу Кисіля (українця але вінного Польщі), щоби Польща і Москва спільно виступали проти турків і татар, — а тепер же Хмельницькому прийшли на поміч татари, отже Москва могла піти і проти Хмельницького. І тепер Хмельницький довідався, що той воєвода Кисіль — «українська кістка обросла польським мясом» — просив москалів, аби напали Хмеля з півночі й аби зловили його. З такого то листа, який писав один московський воєвода до Кисіля, довідався власне Богдан, що король умер, бо гінця з тим листом козаки переловили. І через того самого післанця післав Хмельницький письмо до московського царя. В листі писав, що татарів він уже відіслав з України, що короля мабуть згладила шляхта отруєю, що козаки буються за віру православну і що Хмельницький ради заключивши з царем спілку і принявши його опіку, аби лише цар поміг йому розбити до решти польську шляхту, як знувається над Україною і православним народом проти волі короля. Крім того ради, аби москалі напали на Литву й Польщу з півночі а він нападе на південні і так обороняє віру православну. Сказав також післанцеви, що польський король сам ради ві-

(Дальше буде).

До складу I прикладу.

РАДА НА ЛИХО.

Пише мені Петро Крайка десь із Морозова: „Бідний був у нас Великден, бідний, ані слова! Не так бідний був Великден, як бідні люди, в Морозові, у Шпакові, в Торбінцях і всюди. Десь, бувало, й найбідніший мав якесь пацятко, тай ще хрін в зубах тримало, виглядало гладко. А тепер і найбогатший не мав що святити, біда всіх нас порівнала, і щож тут робити?”

А я йому відписую: „Крайко, любий друге, що біда в нас, то є правда, та не кракай дуже. Жили ми колись з пацятком, і без нього будем ще ми свою журу — біду якось перебудем. Як не стало по-росятка, то стисні ремені, за те колись буде в жмені тай буде в кишені. Не впадаймо у розпуку, в землю не дивімся, як нас біда порівнала, то всім поділімся. Як нас біда порівнала, то в тім є наука що усі ми собі рівні: і в bogi i duki. Bo деж нині тії duki, Петре заведі? У кожного по подвір'ю тільки вітер віє. Вчить нас біда, мов з газети сама нам читає, хто свариться, хто не вчиться, той все загибає. Вчить нас біда, пане брате: даймо собі руки, чи великий чи маленький, станьмо без принуки. I ставаймо усі згідно у велику лаву, як рушимо по братерські, здобудемо славу. Як рушимо по братерські, біду проженемо, і тоді не буде бідних, всі duki будемо. Тоді кождий на Великден паця буде мати, і в кожного круторогі будуть коло хати. Тілько в згоді — а мусимо ще діждати того, щоб усе ми свое ма-ли, не йшли до чужого. Щоб чужі не сміли наше з миски виїсти, щоб лиши мали те, що дасть їм

Іван Солов'яній

(Ой, то би аж тоді тонко заспівали! Примітка складача.)

Річниця „Січі”

В Коломиї завязався комітет Січового Ювілею під проводом давніх визначних Січових діячів д-ра А. Чайковського, адвоката в Коломиї і д-ра Трильовського. Цей комітет започатковує в цьому році відсвятковання ювілейних свят на годину 30-ліття січового руху в Галичині і на Буковині. (Минає 30 літ, як в Завалю пов. Снятин за-снувалася перша „Січ“). В улаштовуванню таких свят повинні взяти участь усі свідомі українські громадяни, бо товариства „Січи“ мають в усвідомлюванні і організації українського народу великі заслуги.

Тепер організація „Січей“ є за-боронена властями, але ювілейних свят, на яких нарід віддасть належну почесть і шану свідомим січовикам, власти не можуть заборонити. По всі поради як устроювати такі ювілейні січові свята, треба звертатися на адресу: др. А. Чайковський, адвокат в Коломиї.

Поправка

В оголошенню виграних надгро-rod по 6 золотих в ч. 14 „Н. Справи“ зайдла така помилка: Під ч. 8337 записаний Грень Дмитро є Повітна пов. Городок (а не з Бар-татова, як подано в газеті!).

НОВИНКИ.

Календар на тиждень.

ТРАВЕНЬ 4—10.

4. Неділя 2. Мироносиць. Януарія
5. Понеділок. Теодора
6. Второк. Григорія
7. Середа. Сави
8. Четвер. Ев. Марка
9. П'ятниця. Свмч. Василія
10. Субота. Ап. Симеона.

Увага: Усі свята в цьому тижні є спільні українцям греко-католикам і православним.

Зміни місяця:

Повна 12 травня о год. 16½ Нів 28 травня о год. 4½!

В травні прибуває дня на 1 год. 20 мін. Пересічна довжина дня в травні: — 15 год. 18 мін.

Погода на травень після столітнього календаря: З початку зимно, опісля гарно й тепло; від 7-го дощі і студінь до 22-го, потім погідно і тепло.

Як нарід приповідає:

У добрий рік на Юрія сховається в траву куря.

Як піде дощ на Юри, то буде хліб і в дури.

Історичні спогади в травні.

1—3. 1915. Бій Січових Стрільців з Москальми на Маківці.

4. 1838. Викуплено Т. Шевченка з кріпацтва.

5. 1917. Перший український зізд у Київі. Початки організації укр. армії.

6. 1910. Помер письменник Борис Грінченко.

8. 1921. Прилучено Закарпатську Україну до Чехословаччини.

9. 1920. Заложено „Просвіту“ в Ужгороді на Закарпаттю.

З нагоди Свята Воскресіння отримала наша Редакція богато ширіх поздоровлень від Передплатників і Прихильників. За ті щирі бажання складаємо всім сердечну подяку і радімо, що стаємо всі чимраз більше зединеною і вірною великою Родиною.

Редакція.

— Весна красна. Всупереч сумним ворожбам столітнього календаря, який віщував погану погоду під час Великодніх Свят і, треба правду сказати, здорово прobreхався, погода в останніх кільканайця дніх доволі гарна. Свята пройшли під владою буйного подиху весни. Поля й левади зазеленіли аж любо, зазеленіли й дерева. Кождий день докидує свіжу перлину до роскішного богацтва весни. Не знати лише як то буде з початкам травня. Пословиця каже, що на Юрія, сховається в траву куря, але часом буває й таке, що то куря моглоби на Юрія у сніг сховатися. Бо й календар щось не дуже гарно ворожить про погоду в початках травня. Кобиж цей календар ще й чим разом прobreхався!

— Світливий примір жертвеності і патріотизму. На бляху д'я читальні „Просвіти“ в Будзині пов. Товмач зложили два місцеві громадяни Іван Триняк квоту 100 зол., а Іван Жилляк 30 зол. Оба вони перебувають тепер на роботі у Франції, але й на

такій далекій чужині їхне серце не перестало битись любовю до рідного краю і свого села. Виділчitalnyi „Просвіти“ в Будзині пов. Товмач складає їм на отцьому місці найширішу подяку і братній привіт.

— Новий часопис. В Городенці почав виходити український повітовий часопис „Городенські вісти“. Часопис дбайливо редактований, виходить раз у місяць і буде займатися освітно-гospodarskimi справами взагалі, зокрема з справами Городенщини і Покуття. Побажати тільки, щоб новий часопис не дався зіпхнути на ховзьку дорогу партійної гризни, та щоби українське громадянство Городенщини змогло удержати цей часопис.

— Посмертні згадки. Авксентій Черевко, господар в Краснім повіті Золочів, голова кооператив „Сила“ і „Українська Каса“, б. голова читальні „Просвіти“, член ради громадської в Краснім і сталий передплатник „Нар. Справи“, помер дня 18 квітня ц. р. в 54 році життя. Похорони відбулися на Великден при величезному здзвізі народу і при участі місцевої оркестри „Сокола“. На могилі виголосив прегарну промову о. інсп. Навроцький. Від місцевих товариств попрощав Покійного п. директор І. Тиктор. Смерть Покійного є важкою і не-віджалованою втратою для громади Красне. — Данило Герус, господар в Шміткові, передплатник „Народ. Справи“, автор „Історії села Шміткова“, агент „Дністра“ і довголітній ревний робітник на народній ниві, помер дня 20 березня ц. р. по довгій недузі. З Покійним зішов у могилу взірець свідомого громадянина і патріота. — Іван Довбенко, голова Т-ва „Луг“ і передплатник „Нар. Справи“ в Чорнокінській Волі пов. Копичинці помер дня 9 IV. ц. р. Члени місцевого „Лугу“ і громадяни уладили свому Покійному провідникові величавий похорон.

Честь пам'яти Покійників.

— Арешти. Поліція перевела останніми днями численні арешти серед української ремісничої і студенської молоді у Львові. Арештованих запідозрюють у якісь протидержавні змови. Польські газети розписуються широко про те, що ніби поліція мала найти у арештованих великі запаси вибухових матеріалів, готові бомби та протидержавні відозви. Скільки в тому всьому правди, побачимо.

— Пожежі. В Боршевичах пов. Перемишль згоріли в ночі дня 11. б. м. забудовання господарів Петра Лацика і Михайла Дукрина вартости понад 5 тисяч зол. В звязі з тим арештовано пошкодованого господаря Лацика та його жінку Еву. Причина пожежі на разі однак, ніким не стверджена. В Галущинцях п. Скалат згорів млин Шенгальта. Шкода виносить 10 тисяч доларів. — В будинках Трохима Бенюка в Підволочиському пов. Сокаль вибухла оноді пожежа, яка скоро перекинулася на сусідні будинки і знищила 6 господарських будинків на загальну шкоду около 16 тисяч золотих.

— Злочини. Невідомі злочинці застрілили з засідки Олексу Максимівову з Горуцка, пов. Дрогобич. Максимів був широко відомим галабурдником і мав в цілій околиці прізвище „Добуш“. На цвинтарі в

Кропивнику під Бориславом найдено недавно трупа маленької дитини. Підозрюють, що та дитину вбила якесь нещасна покритка, аби затаїти свою ганьбу. — Подібний випадок зайдов в Дрогобичі, де якесь Анна Кафлюк кинула свою новонароджену дитину в ріку. Її арештували.

— Пасерб убив свого вітчима. Андрій Юхсима, 18-літній парубок з присілка Шустаки громади Кородзів пов. Рава Руська убив дні 7. квітня ц. р. свого вітчима М. Пелехніва. Вбийника арештовано.

— Рабункові напади. Якісь не-знатні злочинці напали дня 6 квітня на дім Катерини Бурняк в селі Плонна повіт Сянік і зрабували в неї 105 золотих. — Вночі 2 квітня напали якісь осібняки узброєні в крісі на дім Василя Кішули в Здолбіцях повіт Жовква, зрабували 25 доларів і повтікали.

— Не відгрожуйтеся. В Корчині пов. Рава Руська посварився місцевий господар Йосиф Приступа із своїм швагром Стефаном Занькевичем і в сварці відгрожувався голосно, що Стефана всадить до арешту. Цю погрозу хтось підслухав і на другий день поліції арештували Стефана Занькевича і ще одного селянина, який мав чуті ту сварку. При ревізії у Занькевича найдено ніби якусь збрюю, револьвер, чи щось таке і за те відсталими його аж до Львова. Про обходження поліції з арештованим ходили по селі ріжні чутки.

— Знов нещастя з гранатою. Адам Бриль, коваль з Хоросткова п. Копичинці маніпулював у своїй кузні із знайденою гранатою так нещасливо, що граната вибухла і вбила нещасного коваля на місці.

— Це ще один із безчисленних випадків смерті через власну необережність. Наши люди повинні вже раз затягнути собі, що з гранатами взагалі усікими підозрілими вибуховими матеріалами не треба ніколи бавитися, бо це приносить звичайно каліцво або й смерть.

— Застрілився перед зеркалом Іван Швайка слуга лісничого Рой в Конюхах пов. Бережани. Він узяв револьвер, станув у кухні перед зеркалом і стріливши собі в голову, впав трупом на місці.

— Заробив. Окружний Суд в Самборі засудив 3.IV Василя Гнилянського с. Микити з Лішної пов. Турка на 7 місяців вязниці за те, що 12 липня минулого року вече-ром стрілив крізь вікно до хати Николая Гнилянського с. Дениса і ранив у голову 18-літнього Стефана, сина Николая.

— Святотацтво. В Рогині пов. Коломия вломилися якісь озірілі злочинці до церкви розбили церковну скарбницу і вкрали відті усю готівку около 400 зл. Злочинці до-сі невисліджені.

— Смерть від гусичих яєць. Одна господиня Лукасікова в Старшові коло Пйотркова зварила на вечерю кілька гусичих яєць, що вже лежали кілька днів під гускою. Ціла родина від тих яєць похорувалася, а чоловік Лукасікової і 17-літній син Станислав до ранку Богу душу від-дали.

— Язва саранчі. В південному Єгипті з'явилися відкісі величезні хмарі саранчі. До нищення це дуже шкідливо і страшної язви приликано все населення і військо. Покопано довжезні рови широкі на кілька метрів, в котрі зігнано саранчу, обіллято бензиною і підпа-

ЗАКЛАДАЙМО ДІТОЧІ САДКИ

лено. Хмари саранчі, яка не хотіла сідати на землю, спалено в повітрі вогнеметами з землі і з літаків. На цьому цікавому побоєвищі з саранчою, яке займає щось понад 3 квадратові кільометри лишилася на кільканадцять центиметрів груба верста спаленої саранчі,

— Що може сила волі. Недавно помер у одному англійському місті маляр Едвард Барк, який вславився у своїй батьківщині своїми прекрасними образами, а також тим, що він, хоча вже вродився без рук, завдяки своїй сильній волі і впертості навчився малювати ногами. Пальці ніг допровадив цей цікавий чоловік до такої досконалості, що ними він робив усяку роботу так само легко, як ми пальцями рук,— а малював та гарно, що неодин маляр і руками так не потрафить.

— Цікава пожежа. В Піщанцях гмінь Борсуки на Кремінеччині згоріла недавно нововибудована школа. Школу цю будував щось понад 5 років війт гміни Борсуки, Ян Стадніцький на кошти гміни, і як дехто каже, завів собі при видаткованню гмінних грошей свою окрему бухгалтерію. Книжки видатків чи виплат "розуміється" не було, а всі рахунки ведено трохи на пальцях, а трохи на якихсь клаптиках. Але й при такій бухгалтерії школу щось на 6-тому році таки вибудовано коштом щось лише коло 80 тисяч золотих. По викінченню посвячено і віддано до вживання. Та нещастя не спало. По селі пустив хтось поголоски, що нібито має приїхати якась комісія для розслідування коштів будови школи. Поголоски поголосками, комісії й досі не видно, а нова школа взяла — тай згоріла. А що згоріла, то здається допуст Божий. Усяке на світі трапляється...

— Жахлива подія на "Чортівському острові". Доносять загальні газети, що на французькому "Чортівському Остріві" (недалеко Бразилії) згинуло в таємничих обставинах 200 вязнів. Цей остров був місцем заслання найгірших французьких злочинців і на ньому перебувало 623 таких вязнів. Недавно показалося, що 200 вязнів бракує, і це спровоцировано французькі газети, а також своїми вязнів. Та заряд це карної кольору стрався справу затаїти. Аж на домагання громадянства вибрано спеціальну комісію, яка має прослідити цю справу. Дехто каже, що тих 200 вязнів отруїла управа вязниці, інші знову догадуються, що вязні збунтувалися і сторожа їх вистріляли. Тепер уся Франція чекає вислідів тої комісії.

— Страшне нещастя. В Єспанії завалилася одна копальня в якій якраз тоді ішла праця. Згинуло 38 робітників.

— Хотіли зробити з посли — коні. В Воложині на Віленщині було віче на якім бесідували комуністичні посли Грекій і Гаврилік. Коли почали дуже вихвалювати більшовиків, люди кинулися на них і хотіли заложити їм на шию кінські хомуты. Посли повтікали. — В Ляшнік. Варшави напали вічевики на комун. посла Гаврона, він утік до хліва і там сидів, замкнувшись, аж прийшла поліція і вратувала його від обурених людей.

— Конкурс. Тому, що на розписаний конкурс повісті і оповідань прийшло над сподіванням богатстворів, вислід конкурсу буде проголошений щойно за місяць.

Зближаються весняні роботи в полі а з ними й час, коли селянські діти остануться дома самі без опіки старших, полищені на власний діточий розсудок і ласку долі. Не одно нещастя спричиняють щороку такі діти собі і своїм родичам а навіть селям. Кілько лише пожарів вибуває щороку через недогляд над дітьми! Але поминаючи вже навіть нещастя, діти полищені самим собі вчаться поганіх слів і привичок, занедбуються і дичують.

Щоби отже не допускати до такого занедбування дітей і всіх шкіл, які з того випливають, починають деякі світські громади

за пордою "Рідної Школи" за-

кладати у себе літні захоронки,

величезну увагу, бо розуміють, що

звані "діточі садки". У цих "сад-

ках" лишають родичі, що ідуть у

поле до роботи, свої малі діти під-

доглядом учительки і тоді діти не

лише, що не набирають поганих

привичок і не роблять пакостей,

але й навчаються богато корисних

річей і виховуються як слід. На

це повинні наші селяни звернути

особливу увагу. Не смімо допу-

сти до того, щоби діти дичіли.

Мусимо дати нашим дітям вихо-

вання, освіту і спосіб до життя

між людьми! На цей обов'язок

звертають у культурних краях як

от Америка, Англія чи Німеччина,

скірі яєчка з яких опісля знова творяться гузи і хробаки.

Щоби не допустити до дальшого розвою "гедза", видушуйте його, як потепліс, пальцями, або при помочі шпильки до жіночого волосся. Видушені місця заливайте розчином креоліни, або смаруйте його диною, а хробаків не викидайте, лише роздоптуйте ногою або пальцем.

Не вірте, що корова, яка має уграки, дає більше молока, бо це є якраз противно: худоба, яку обсліди уграки і її дразнят, доиться гірше. — За це є правдою, що гедзи нападають ліаші, молодші і товстіші корови і тому деякі люди — неслучно кажуть, що як корова угровата, то вона добра, а як не має уграків, то нездала.

Однак це неправда, кождий господар повинен сам розумітися настільки на худобі, а не пізнати її якість після того, чи є уграки, чи їх нема.

Як лікувати безрогу, хору на червінку (рожу).

Разом з весною можуть загости ріжні недуги до домашніх тварин. Одною такою недугою є і червінка, яка колись спричинювала в свинських загородах величезні шкоди. Тепер що правда ця хороба завдяки поступам у лічництві стала зовсім другорядною і коли нині ко-

Ветеринарні поради.

Як робити коневи вдихування.

Вдихування робиться тваринам при простудах горла і легенів, які є замітні кашлем. Приладжується вдихування в слідуючий спосіб: Беремо якийсь цебричок наповнений до половини кипячою водою, вставляємо його на дно довгого мішка і всипавши до кипятку 2 жмені потерух сіна (цвіту сіна) та додавши ложку аптичного, терпентинового олійку, підносимо горішний кінець мішка та стягаємо його повище ніздрів, щоби пара не втікала, лише щоби її вдихував кінь. Такі вдихування робиться через кілька днів 1—2 рази на день по чверть годин. Опісля не вільно коня ані не проваджувати зі стайні через шість годин, ані не вільно поїти ані не давати ніякого холодного пійла, бо мігби легко ще гірше простудиться.

Як підносити корову.

Нераз корова перед або по отеленню не може встати. Тому, що довге лежання, передусім на один бік, є дуже шкідливе і легко доводить до загибелі тварини, муситья корову два рази на день підносити часто, коли її піднести, то вона вже буде стояти, хоч сама вста-

ти не може, бо вставати її найтяжше.

Щоби корову легко піднести, опоясуетесь її довколо грубою линвою і відтак кінці линви добре звязується. Коли це вже зроблене, тоді стає по обох боках корови по троє люда, беруть за линву і наданий знак всі разом тягнуть до гори; потім звичайно корова вже сама стоїть. Але нераз ноги її здеревили і вона не може встояти. Тому по кожному піднесенню корови повиннося цілі ноги добре натерти віхтами соломи. Коли мимо того корова не може стояти, то положити її знова, але на противний бік, як лежала передтим. При кождім такім занедужанню треба звернутись до ветеринарного лікаря за порадою а не чекати з дня на день.

Видушуйте худобі уграки

В деяких околицях стрічається на хребті у худоби досить богато уграків, то є гузів, величини малого волоського оріха з одним або двома маленькими отворами, в яких сидять хробаки менше-більше величини фасолі. Ті хробаки, розвинувшися через зиму під скірою, прикінці, або з початком мая будуть вилазити на верх і опісля з них витвориться муха — "худобячий гедз", який в літі нападає худобу і непокоїть та знова зносить на

мусь хорують і гинуть свині на червінку, то лише з його власної вини, байдужності, або незнання. Тепер уживается дуже добрих встрикувань, котрі напевно хоронять свиню перед червінкою. Свині все найліпше давати щіпти при кінці квітня, бо тоді вони стають відпорні проти цеї недуги через цілий рік. З огляду на запити людей повторюємо щераз, що таке щіплення може переводити лише ветеринарний лікар. Коли кожде село спільно запросить його до переведення щіплення, то щіплення винесе около 2 зл. за штуку, а за це господар може бути через цілий рік спокійний, що від цеї недуги не бути мати через цілий рік втрат.

Колиж хтось купив свиню пізньше, або з якихсь важких причин не міг дати защепити своїх свиней при спільному щіпленню і свиня йому захорує, то ще й тоді на самім початку недуги можна перевести відповідні лічничі щіплення, які безрого вилічать з цеї недуги.

Але такого щіплення не вільно зволікати, лише треба його перевести якнайскорше по перших обявах хороби.

Та нераз трапляється, що перевести таке щіплення є з якихсь причин (пр. дуже далеко до вет. лікаря) не можливе.

Тоді мусить сам господар братися і лічити тварину. Таку хору свиню треба помістити в холоднім хліві і що 2 години змивати оцовою водою (1 склянка оцту на літру води), а крім цого зараз по перших обявах захоріння дати до літри молока одну склянку (чверть літрову) горівки і дати свині випити. Звичайно свиня це радо пе (подібно, як піяки).

— По 12 годинах після подання горівки з молоком треба дати свині 3 до 4 дека гіркої

солі змішаної з повилом. При даванню цього ліку один або двох тримає свиню, яка звичайно під час тої недуги лежить а третій запихає повило з ліком при помочі деревляної лопаточки, межи зуби а бічну стіну пащи. — Гірку сіль дається що третій день, горівку з молоком раз на день, а змивання оцтом повторюється що 2 години.

Коли хтось зарізав свиню на початку недуги і мясо та сало не виказують жадних змін тоді можна мясо споживати, але воно мусить бути добре наскрізь зварене. Колиж мясо виказує хобчи найменші зміни в вигляді, а солонина почервоніла тоді муситься цілу свиню усунути—глибоко закопати.

д. Д. Миколаєвич.

—о—

Обережно з переходом худоби на пасовище

Ми вже писали в Н. С. щоб господар вважав при зміні корму для худоби, бо різка зміна може викликати хоробу. Ще більше обережності треба при переході з зимової пащи на зелену. Перед тим, як виганяти корови на пашу, треба нагодувати їх дома сухою їжою (сіно, січка, сітні корми). Далі в перші дні треба пасті лише 1—2 годині. Чим далі тим цих годин збільшувати. Однак не треба пускати худобу на конюшину, люцерну, і взагалі метеликоцвітні аж поки худобина до зеленої пащи не привикне.

Як рятувати здуту худобу

Коли худоба допадеться до зеленої пащи, настінної її богато, а потім ще як напістся води, то може здутися. Особливо це може трапитися, коли худоба пасла або їла пашу білковиту (конюшину) траву квасну (козельці). Здуту худобу можна пізнати вона має дихавицю, голодні ями переповнені здуті, живіт здутий, корова не єсть, — турбується. Рятувати худобу виваром з кінну, кропу, румянку та перцю, якого дають кілька разів напитися. Коли це не помогає, дають соляної кислині, 1 столову ложку на 1 пляшку води. Худобу заливають. Коли і це не помогає треба худобі спустити гази сондою. Найліпшою сондою є сонда швайцарська, яка в Спілці Агрономів чи Центросоюзу коштує 50 зол.

Як вживати сонди?

Корову чи яловіку треба уставити рівно, вложить її поверх язика деревляну галочку з діркою в середині та крізь дірку галочки поволі впихати до середини сонди. Але сонду весь час треба так впихати до середини, аби рухомий пальцем міг пізньше, як вийметися дріт, зігнутися до гори та аби контроль на дірочка з другого кінця сонди була звернена до гори.

Коли впхасмо 1/2 сонди до середини, тоді треба витягнути зі сонди сталевий дріт на 20 см. і дальше обережно пхати сонду, доки не зачнуть крізь неї сичати гази, коли сонда забилася пашою, треба її дротом перечистити.

По спущенню газів сонду обережно треба виймати — прополоскати водою, витерти і насмарувати оливкою. Бо не насмарована і зачещена сонда ржавіє та псується.

— **Як рятувати здуту худобину?** Така книжочка з образами, 36 сторін, вийшла накладом "Сп. Укр. Агрономів." Написав її Др. мед. ветер. Д. Миколаєвич. Ціна книжочки 50 сот. Замовляти в "Спілці Укр. Агрономів".

Її повинен мати кождий господар, бо вона докладно почує, як рятувати худобину, коли здуться.

— **Ветеринарні поради й рецепти** вислані на адреси: Ст. Іваницька Ходорів, Біраковський Іван Конюхів, Андрій Фурук Рокітна п. Бруховичі, Гнида Михайло п. Олекси, Задарє.

Пашний буряк.

Буряк любить пухку і чисту від буряків землю. Вдається на чорноземах, суглинках, і супісках з середньою вогкістю. На пісковатах та підмоклих летких трушах росте зле. З угноєння під буряком буде обирник, гноївка, суперфосfat томасина, азотняк, нітрофос. Томасини (1-2 сотнари) дають ще з осені при оранці на зяблю. На весні ще додають 1/2-1 сотнара суперфосфату азотняку.

Оборник дається або під передплодину або в осені а гноївки дається під ростучу ростину на весні. Ще ліпше поплачується зелене угноєння. Коло буряка головна праця це зрушування землі, полення буряків та прорідження рослинок

в рядах пізніше підгортання. Пашний буряк можна плекати з розсади. Деякі поступові господарі буряк пашний сіють в той спосіб, що перед буряком на весні садять раншу бараболю, а на невеличкою шматку землі густо наче розсаду буряків. Коли бараболю зберуть, висаджують розсаду буряків зразу на чисте вироблене поле на певну віддалю. Ця комбінація є дуже практична і прибуткова. Врожай буряка при добрій управі буде від 200-300 сотнарів з морга. Для господаря що тримає корови плекання пашного буряка добре виплачується, значно ліпше як сіно, з того куска землі. Добре сорти пашних буряків це є екендорфи жовті, та ідеал кіршого.

Садім більше огірків.

Огірки є поплатна городина по перше, що її можна сирими продати на торзі або можна наквасити і ще ліпше продати в зимі. Шкода, що досі ні одна з наших кооператив не взялась до квашення огірків на гурт. На цьому можна зробити інтерес і для кооперативи і для господарств. Однако наші кооперативи по містах продають чужі квашені огірки. Отже в нашому інтересі є, аби ми, господарі, як члени кооперативи, намовили, розяснили, підбадьорили управу кооперативи, щоб, таку квашарню огірків чи капусти, овочів, у себе заложила, тоді ми могли поширити плянтації огірків і могли краще зрентувати свій ґрунт і працю.

— Як плекати огірки. Під огірки треба ґрунт добре управити і старим гноєм угноїти. Для цього найліпше надається компост. Насіння до сіву огірків береться 3-4 річне, доказано є, що стільки річне насіння видає більше овочів, аніж насіння одно-двоє річне. Огірки садять гніздами або рядками. Рядок від рядка на 1 метр, а рослина від рослини 40-50 см. Гніздо від гнізда на 1 метр в квадрат. Коли огірки підростуть так, що мають 3-4 листочки, їх прищіплюють, тобто обривають вершок, від цього рослина видасть більше овочів. В час росту огірки сапають, підгортають 2-3 рази, а коли є час, то і розправлюють чи направлюють гони рівномірно на площа 1 кв. метра. Щоб огірки в час буревію не повиключувалися, варто коло кожного гудиння (гона) в місці вусиків застремити в землю малі кілочки на яких би рослина міцніше трималася. Огірки з розсади дуже зле приймаються, тому висаджують із просто на ґрунт.

Кукурудза і гарбузи.

Америка, Канада і інші заморські країни плекають кукурудзу дуже багато. Дає добре врожай і зерном її можна годувати успішно всі звірят. При переході на годівельну господарку треба призначити, що і у нас кукурудза мусить заняти перше місце і як паша і як сітний корм. При плеканні кукурудзи можна вжити за проміжну рослину гарбуз. Гарбуза, як пашну рослину у нас на загал не доцілюється. А варто його поширити. Гарбуз засупити собою пашний буряк, ріпуп, бараболю. А зерно можна вжити на олій або продати на лузання. Тому що гарбуз стелеться по землі а кукурудза росте в гору, ці обі

рослини можна садити разом, од на другий не пошкодить. Врожай з такого поля буде в сумі більший. Ґрунт під кукурудзу мусить бути добре вироблений і з осені угноєний старим оборником. Кращі врожаї дає кукурудза на чорноземах та суглинках ба й супісках. Однак для свого дозріння вимагає багато тепла, ґрунтів зимніх і моклявих та пісних пісків не любить. Теж саме і гарбуз. Кукурудзу на насіння сіють рядами у віддалені 40-50 см, сіють на весні, як минута пеморозки, це буде в час цвіту яблоні. На морг треба 25-30 кг. насіння. Гарбузи садять гніздами, кілька днів пізніше висіву кукурудзи.

Обріба кукурудзи, коли вона посаджена рядами, є дуже легка. Перше всього кукурудзу сапають від буряків, потім проривають і далі підгортають. Це можна робити плужком. Кукурудзу часто сіють і на зелену пашу густо. Тоді на морг висівають 80-100 кг. насіння. Косять зелену пашу перед самим цвітом.

Що з соєю?

Кооператива "Рій" повідомила нашу редакцію, що вона розсилає вже сою брунатну (темно-жовту) ранню по 4·50 зол. 1 кг. На слідуючому тижні буде розслати сою чорну найранішу в ціні 5 зол. за 1 кг.

Хто досі сою в "Рій" замовив і замовлення не відкликав, тому сою вишлють кому за післяплатою а кому як вже заплачено. Коли хто сої вже непотребував, але кооперативу про це не повідомив а соя йому почтою приде за післяплатою, просить посилку не вертати а викупити і перепродати кому іншому. Все це для уникнення зайвих страт.

Цим повідомляємо Ш. Читачів, що сою садити ще не пізно. І тепер вже можна починати садити. Останній термін садження сої є тоді, як садиться фасолю. Пригадуємо, що на 1 морг поля треба до 20 кг. насіння сої, яку треба садити в рядки по 2 зерна на віддалю 20-30 см. від себе, на глибину 3-6 см. Радимо на пробу засаджувати малу скількість (1-2 кг.).

Редакція.

Поради господиням

Дещо про півнів.

Добрий півень (когут) в птахівництві багато варта. Від нього залежить в більшій мірі і несність курей і їх вигляд і здоров'я. Півнень мусить бути здоровий, гарний, чепурний, жвавий, гребінь і сережки ясно червоні. Груди сильні. От такого з череди найкращого треба вибирати і на розплід залишати. Однак через 1-2 р. когута треба змінити, бо зістаріє. Ще одні, на що треба звернути увагу при птахівництві: Кури скоро як кажуть зводяться — дрібнішають мало несуться, хворіють. Це через те, що когут в стаді з того самого гнізда є близько кревний. Щоб цього не було треба робити так коли в селі кооператива, чи Повітовий Союз виписує покладки, та ждайте, аби виписав зразу від двох фірм. Ті, що розведуть кури від однієї фірми, хай поміняють когутів з когутами другої фірми. Тоді і расу і якість кури вдасться довше задержати.

Подібне явище і у свиней : кнурями.

За поліпшення породи гусій.

В місцевостях, де є вода, пасовища, вигони мокрі неужитки, є дуже поплатно тримати гусі. У нас в більшості господарі так і роблять, лише що одно не додержують — а саме скрізь плекають гуси дрібні — непотрібні. З таких гусій є мало хісна, а роботи стільки ж як і коло добрих. Радимо заводити гуси поморські. Це є великі білі гуси, які є славні на весь світ своїм добрым мясом. Одна гуска поморська за один раз підскубання дає до $\frac{1}{4}$ кг. піря. Гуска вгодована на мясо важить 10—12 кілограмів, не вгодована 7—10 кг. Ці гуси добре несуться, 10—15 яєць. Є невибагливі до води. Чаше підсоння для них добре. Тримаючи таких гусей в осені господиня матиме за пір'я середно $\frac{1}{2}$ кг. з гуски — 10 зол., а за підгодовану гуску 10—15 зл. Отже стадо гусей в 20 штук видасть прибутку — 400 зл., без особливих клопотів. Радимо нашим господарям звернути на це увагу. Яйця поморських гусій можна виписати в Спілці Агрономів.

Відповіді на господарські запитання

П. СУЩУК МИТР. Як вигнати з поля крета? На крета особливих способів нема. Його в поля треба просто вигнати або злапати. Отже вигнати можна, коли до діри дасьте шматину намочену в нафту або в нафталіною. Можна також покласти до діри голову з оселедця або шматину намочену в ющи з оселедця. Злапати крета можна в той спосіб, що по дорозі його діри закопайте горщик так, щоб краї його приходилися рівно в ходом в дірі. Крет впаде до горщика і не вилізе.

ВАСИЛЬ СТЕПУРАНЧИН. Хочемо набути прядива конопель. Де це можна набути? У Львові вул. Городецька 59. є спілка що звється "Полотно" — запитайте чи вона Вам продасть. Однак підкresлюємо, що це фірма не наша. Досі на жаль у нас нема порядної фірми, якаб обняла цей поплатний промисл нашого господарства. Ми вже писали, що наша кооперація повинна займатися збудом і продажу повісма — і є надія що небаром до цього наші люди візвуться.

Що по чому

Львів, дня 28 квітня 1930

Збіжжа росте в ціні: Пшениця, гречка, грис пшеничний, крупа гречана — піднімається в ціні. Натомість — вика, мука житня, грис житн. і конюшина черв. подешевшали.

ЗБІЖЖА.

(Ціни за 100 кг. на стац. залад. Південна) За двірську пшеницю платять 39—39 $\frac{1}{2}$ зол. за селянську 35·50—36·50, за жито відбіре 8—18·50, жито вівчайні 17·50—17·75 вл. ячмінь 15·50—17·00, овес 14·50—15, кукурудза 22·25—23·25, фасоля біла 45—55, кольорова 30—35, краса 40—45, горох пів Вікторія 24·75—27, горох вівчайні 22·25—23·25, бобик 23—24, вика 27·50—29, гречка 24·50—25·50, лев 67·68·50 лубін спіні 24—25 просо міс. 26·75 28, конюшина черв. 130—150, мак синій 150—160, мак сивий 110—120, мука пшениця 65% 66, житня 37, крупи греч 48—50, крупи ячмінні 33—34. Барабо́ль 3—4 зол.

З браку місця не помідні дописн. Підуть в слідуючому числі.

440 запомог по 120 золотих

на суму 52.800 золотих

Кому привнаємо дальші запомоги від 432-го до 440-го?

433. Петро Скарінко с. Сколів п. Радимно пов. Ярослав, ялівка впала 17. квітня 1930.

434. Василь Романів с. Журавенсько п. Журавно пов. Рогатин корова впала 16. квітня 1930.

435. Іван Пилипів с. Теодора с. Комарів п. Підгірці к. Стрия корова впала 16. квітня 1930.

436. Михайло Ванчосович село Теодора с. Журавці п. Любича королівська пов. Рава Руська корова впала 15. квітня 1930.

437. Антін Яджин с. Василя с. Чаплі п. Фельштин пов. Самбір корова впала 15. квітня 1930.

438. Михайло Берник с. Івана с. Лисятичі п. Угірсько пов. Стрий корова впала 12. квітня 1930.

439. Іван Гнатків-Іовик с. Ріпчиці п. Мединичі пов. Дрогобич корова впала 12. квітня 1930.

440. Іван Жигар с. Василя с. Завидовичі п. і пов. Городок Ягайлівський корова впала 12. квітня 1930.

Запомоги (по стягненню цілорічної передплати) вишлемо за 14 днів на руки мужів довірія.

Кому не можемо призначити запомоги?

1) Іван Калинець с. Демидів п. Ходорів пов. Бібрка по перерві вплатив передплату дня 22. квітня, а корова впала 21. квітня.

2) Дамян Левицький с. Межиріче п. Остріг на Волиню, прислав до нас посвідку упадку коня. Як всім відомо, що за упавші коні наша редакція запомог не виплачує.

Б. Секундар загального шпиталю

Др. В. Кашубинський

спец. недуг внутрішніх і діточок

орд. від 9—11, 3—5

Львів, вул. Грушевська 11. а.

ріг Задвірнякої, давн. Садівницької, бічна

Дльва Сапіги.

Телеф. 83-47

купіть собі

Новий Український Молитвеник

,ВІРУЮ«

Має близько 400 сторін, а коштує тільки 2·40 зол. Продають їх наші мужі довірія, а можна також замовляти в нашій Адміністрації, додаючи 30 сот. на порто. Хто замовляє принайм. 5. за 12 зол., не платить порто і дістає 1 молитвеник даром.

Сила привички.

Кождий з нас бачив музиканта; задивившися на його пальці як воно скочить по струнах, стає нам аж дивно. Бо часом музикант граючи єсть, курить або оглядається, немовби і не думав про музику, а пальці ні трошки не зміляться.

Як бачимо це є сила привички. Так само є і з людьми. Хто до чого привик, тому здається, що неможлива річ цю привичку покинути і він те робить навіть несвідомо.

Наводжу тут кілька примірів: Хто привик газети читати — той хотівби що дня свіжу мати. Тягнє його до газети. Це дуже гарна і корисна привичка.

Хто привик працювати, той не скоче дармутати, хочби йому за це платити.

Хто привик в горівці веселитися, — той і в небі буде без неї смутитися. Це погана привичка.

Хто привик часто грітися коло печі, — тому все мороз ходить по-зілі.

Хто привик спати на твердій лаві, — тому на лаві так мягко, як на ставі.

Хто привик в жида товар брати — тому вже не поможе і над головою читати.

Хто привик брехати — той скававши раз правду, буде жалувати.

Хто привик в літі ходити бoso, — той і в зимі не боїться морозу.

Хто привик сваритися, — тому без сварні не хоче житися.

Хто привик курити а тютюну не має, — той по смітю очима кідає.

Хто привик других обкрадати — той і в церкві не потрапить руки при собі держати.

Щоби тих пороків позбутися на це коротка відповідь: Треба хотіти!

Так скажу собі, що перестану писати чи курити, то поволі-поволі, але відвінну. Бо привичка то не є не виличима хороба, і з неї кожді сам може вилічитися.

Отже від злого треба відвінати, а до доброго привикати, тоді добро само в руки буде йти. О Господи коби то всі ми привикли до книжки, до газети і до тверезого життя, то небаром краще почалиби усі жити!

М. Ярошевич.
в Переопанім

Хто хоче мати постійний високі звіси свого молочного господарства, цей

КУПИТЬ СЕЙЧАС

оригінальну шведську

Кружлівку „Діяльство“

у місцевого представника
або впрост у фірмі:

Діяльство-Сепаратор,
Спілка з обм. пор.

Познань Вильно

Водна 14. Гданська 6.

Королівська 23. Академічна 4.

Краків Берестъ Н./Б.

Посольська 18. Степанкевича 25.

Рівне В.

13. Див. 19.

Оригінальний шведський машини до шматів
І Парики „Діяльство“ є найліпші!

ПРАЦЬОВИТИЙ і тверезий селянин і світ віку шукає заняття як управителі середнорільного господарства. Має пегшо рядне практичне знання господарки; може вести самостійно сільську олійню а також розвумітися на виробі крупу в з кукурудзя заняття прийме найохотніше у українського священика. Зголосження слати до Адміністрації „Народної Справи“ рід „Працьовитий“.

З ДИМОМ ПОЖЕЖ...

піде цілий Твій дорібок, овоч утяжливої праці, збір трудів іощадностей довгих літ Твоєго життя, а може й цілих поколінь пропаде

ЯК НЕ ЗІРВЕШ

соломяної стріхи з дому і господарських будинків та не за-
безпечишся перед грізною стихією через покриття їх даховим
матер'ялом тревалим відпорним на огонь, бурі і граду, яким є

ЗЕЛІЗНА ПОЦИНКОВАНА БЛЯХА

„С. К. Г. КОРОЛІВСЬКА ГУТА“ — („S. K. H. Królewska Huta“)
продукована в найбільшій країні фабриці виробів цинкового промислу п. ф.

Польське Заведення Цинкового Промислу, Акц. Спілка в Бендзіні

З тим фабричним знаком

Нашою поцинкованою бляхою „С. К. Г.“ Королівська Гута“ покрито величезну скількість домів, господарських будинків, церков, палат і т. п. в краю і заграницею.

До набуття в складах зеліза, Хліборобсько-Торговельних Спілках, Кооперативах і т. п.

Замовлення можна також посилати впрост до фабрики.

Взірці, оферти і кошториси висилаємо на жадання безплатно.

Просимо звернути пильну увагу на відбитий фабричний знак і вистерігатися наслідувань.

Дентист ЯКІВ НАСС

Львів, вул. Сикстуска ч. 17, II п.
Скріплювання хитаючихся зубів, шльомбування й винимання зубів без болю. Штуці зуба в кавчуку і золоті після американської системи. Пацієнтів в провінції полагоджується в найкоротшому часі.

“ЕЛГАНТ”

Однією найліпша й своєрідна
ПАСТА ДО ВЗУТТЯ
КОНСЕРВУВ ШКІРУ
Уживайте лише цю ПАСТУ!
— Адреса: —
Львів, Городецького 8.

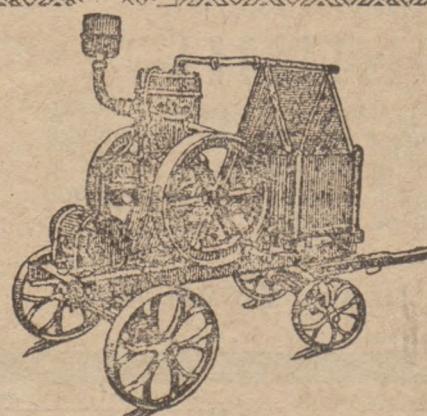
Перлаки Касира, вальці, каміні, турбіан, мотори, динамі, трансмісії, паси, газу, гурти, рифлірки, як також інші машини поручає:

„ВІЛЬГОТ“ Львів, Баторого 4.
Катальоги на жадання 619

СТЕПАН МИЛЯН, син Василя і Катерини ур. 1902 університету військову книжечку видану через П.К.У. Ярослав.

ПРОДАМ 20 пнів паски, славянські вулики або без вуликів. Михайло Коваль Поляк п. Оброшин. 615

Відвічальний редактор: ЛЕВ ЧУБАТИЙ

ЧИ ЗНАЄТЕ ВЖЕ

найдосконаліші
найекономічніші
найліпші
а притім найдешевші
оригінальні англійські

МОТОРИ LISTER?

Кадайте всюда і у всіх поважніших складах машин і знарядів рільничих або виключнім заступництві на Польшу:

R. A. Lister, Co Ltd. Dursley
Львів, Ягайлонька 24.
Телеф. 6-29.

КАЛИНА

З однією українською кооперативною фабрикою „БУДУЧНІСТЬ“ в Тернополі призначається до розвитку рідного промислу і даете заробіток українському робітництву.

Хто дістас 120 золотих запомоги?

- 1) Запомогу 120 золотих одержує кождай наш передплатник, котому згила штука рогатого худобини, принайменше 2-річна — але тоді коли він в день випадку був уже бодай один місяць передплатником — коли разом з погиблою не мав більше, як 4 штуки дорослої (понад 2-річної) худоби — і коли погибла штука до дня випадку була в нього найменше 14 днів, та коли в день вілачення передплати була здорові.
- 2) В однім році може передплатник дістати запомогу лише один раз.
- 3) Посвідку про загибель треба вислати найдалі до 5 днів по випадку.
- 4) Передплата на „Народну Справу“ виносить 1 зол. місячно. Найліпше посилати відразу на 3 місяці (3 зол.) а ще краще на пів року (6 зол.).
- 5) Передплатником числиться кождий від того дня, коли він вислав передплату, або по перерві відновив І.
- 6) Хто перерве передплату, той мусить зачиняти з початку. Тому, треба завжди висилати нову, закінчиться попередна, бо часом і день перерви може стати на переході признанню допомоги.

З друкарні Щ. Беднарского в піднаймі „Кооперативи Промислу Графічного“
Львів Римок 9 — Телефон 76-14.

УВАГА!

Купуй ТІЛЬКИ у Жерелі

Найлучші музичні інструменти під гарантією поручає:

краєва Фабрика музичних інструментів
Ф. НЕВЧИК

Львів, вул. Городецька 25.
Телефон 25-76

Цінники на ждання. Умови догідні.

СПІЛЬНИКА в готівкою до поширення торгово-підприємства, дуже добре проспектуючого в повітовому місті пошукується. За вложену готівку гарантує гіпотекою. Зголосження до „Нового Часу“ під „Запевнена будучість“. 621

МАСТОК коло Ходорова парцелює добре ґрунта, багатий гостиннець до поблизу повітового міста. Зголосження під „Фільварок“ до Адміністрації. 600

ГРИГОРІЙ Радаібаба ур. 1896 в Петлицівках старих уніважніє книжочку війскову видану через П.К.У. Бучач стражчено через 14 п. уланів під час війни. 605

АДВОКАТ Др. Лонгин Горбачевський відкрив канцелярію в Камінці струміловій в Народнім Домі. 609

КУПЕЦЬ, літ 27, ожениться в особою віці 18—30. Придане для побільшення власної торговлі потрібне. Зголосження до „Нар. Справи“ під „Перемишль“. 616

ВІЛЬНА посада дяка сейчас до обніяття: безжений, тенор (барітон) знаменитий дірігент хору і другої оркестру. Зголосження враз в життєписом і договорами слати найдальше до 29 травня р. до Уряду Парохіального — Tustanow ad Борислав. 62

Видавець: ІВАН ТИКТОР